118

3. YIL 4 MAYIS 1966 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Bu sayımızda

Karaoğlan'ın Yeni Macerası

SARI BÜYÜ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ
Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ
Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI:
Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:
ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.
İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi, Vilayet Han. İstanbul.

DURAN OFSET BASIMEVİ - İSTANBUL, 27 71 34

Devenin Sadakati

Çölde aç ve susuz kalmışlardı. Fakat Scotty'nin devesi Percy çok sadık ve cesur bir hayvandı...

BUTCH Davidson ve Scotty Crawford, berbat vaziyetteydiler... Yorgun develerin dizginlerini çekerek, batan güneşin kan rengine boyadığı kumlara ve çorak vadinin yassı kayalarına baktılar.

Butch, hiddetle homurdandı. "Geceyi burada geçirelim bari. Develer dinlensin. Yarın Moorana vahasına ulaşmağa çalışırız..."

Scotty, kuruyan dudaklarını yaladı. Eğeri çözerken, yere çökmüş olan devesi yine her zamanki gibi bir çuval yığınını andırıyordu. Hayvan uzanarak, başını onun omuzuna dayadı. Scotty, devenin biçimsiz ve kemik başını okşadı. Develerin aksilikleriyle meşhur olmalarına ve Butch'un alaylarına rağmen Percy adını verdiği bu hayvanla dost olmuştu. Percy'nin ona çok bağlı olduğu da belliydi.

Scotty, develerin de ilelebet susuz kalmayacaklarını biliyordu. Hayvanların azap çekmesi ona dokunuyordu. İçinde ancak bir bardak kadar su kalmış olan bez matarayı açarak mendilini ıslattı. Susamış hayvanın bunu emmesi için mendili Percy'e uzattı.

Butch, hiddetle haykırdı : "O suyun her damlası bize lâzım."

(Lûtfen Sayfayı Çeviriniz)

— Bizim oğlanın muslukçu olmak istemesinin sebebi şimdi anlaşılıyor.

MİZAH

BEN Mİ ?...

Son derece miyop tarih hocası sordu:

— Hey, sınıfın en arka yerinde duran koca haylaz, söyle bakalım, Kanunî Sultan Süleyman ne zaman tahta çıktı?

— Ne biieyim ben!...

— Ne demek bilmiyorum! Peki, İstanbul ne zaman fethedildi?

— Haberim yok.

— Ayıp be. Kim fethetti, onu da bilmiyor musun yoksa?...

— Bilmiyorum tabii...

— Bu kadar da fazla artık. Dün akşam ne halt yedin peki sen?...

(1. Sayfadan Devam)

— "Develerin dayanıklığının da bir haddi var. Bu hayvanlar üç gündür susuz." Scotty, sakin bir tavırla konuşmuştu. Fakat ısrarla da ortağının kenarları kızarmış gözlerine bakmaktaydı.

— "Her halde aziz dostun sana şikâyet etti. Öyle değil mi?" Butch, istihkarla dudak büktü. "Buraya bak. Eğer yarın sabah bir iki saat içersinde su bulamazsak, mahvolur gideriz."

Scotty, elinde olmayarak titredi. Bu onun ilk yolculuğuydu ama çok kişinin Avustralya'nın susuz çöllerinde, kızgın güneşin altında susuzluktan bir iki saatte can verdiğini o da duymuştu.

Scotty, gecenin ayazından korunmak için, eğerin altından çıkardığı battaniyeye sarılarak, kumlara uzandı. Develerin durmadan homurdanıp inlediklerini duyuyordu. Onları bağlamamışlardı. Yorgun hayvanların bir yere gidemiyeceklerini biliyorlardı. Scotty, bir türlü uyuyamıyordu. Ağzı kurumuş, dudakları çatlamıştı. Genç adam susuzluğunu düşünmemeğe çalıştı. Fakat feci halleri aklından çıkmıyordu.

Vaziyet kötüydü. Madende fazla kalmışlar, develerine yükledikleri suyu harcamışlardı. Butch, büyük bir aç gözlülükle topraktan biraz daha altın tozu ayırmakta israr etmişti.

Sonra da şöyle bir hesap yapmıştı. "Bu su bize Moorana vahasına kadar yetişir." Adam, âlet edavatı bırakıp suyla altın tozunu yanına almış ve böylece yola çıkmışlardı.

— "Kuzeye doğru gidelim" demişti Butch. "Vaha o tarafta. Yolu kaybetmeyiz."

Ama kaybetmişlerdi işte.

Scotty, sıkıntılı bir tavırla döndü. Develerin sinirlenmesine, direnmesine, kuzey batıya doğru dönmeğe çalışmasına rağmen Butch doğru yolda olduklan hususunda ısrar etmişti.

Scotty, hayvanlara uymalarını, onların suyun kokusunu aldıklarını söyleyince de fena halde kızmıştı.

— "Senin gibi tecrübesiz bir genç, develerden, sulak vahalardan ne anlar," diye alay etmişti.

Scotty, acı acı düşünüyordu. "Vahaya erişemedik." Karanlıkta bir hareket hissetti. Sonra da bir şey yanına sokuldu.

Devesiydi bu...

Scotty doğrularak devenin çirkin ve komik başını okşadı.

— "Percy... Korkarım sonumuz geldi, dostum."

İçinden gelen sese uyarak kalktı. Matrasını yakalayarak içindeki suyu tavaya boşalttı. Bunu susuzluktan kıvranan devesine içirdi.

— "Seni budala! Ahmak!" Butch uyanmış ve müthiş bir hiddetle tepesine dikilmişti.

Scotty, "Bağırıp durma," dedi. "O kadarcık su kime yetişirdi. Zaten sabaha çıkamıyacağız."

Butch, müthiş bir küfür savurarak üzerine saldırdı. Şimdi ümitsiz bir mücadele başlamıştı. Butch, sağ yumruğunu Scotty'nin çenesine indirdi. Genç adamın ayağı yerdeki yassı taşlardan birine takıldı. Scotty, yere yuvarlandı. Başını olanca şiddetiyle bir kayaya çarparak kendinden geçti.

Scotty, yakıcı sabah güneşi ve ona sokulmuş olan devenin nefesleriyle ayıldı.

— Önce arkadaşlarla köşedeki meyhanede birer kadeh parlattık. Sonra da evde kardeşimle tavla oynadım.

— Ne, ne?... Bir de utanmadan bunu yüzüme karşı söylüyorsun ha?... Yahu, madem bir şey öğrenmeye niyetin yok, ne halt yemeye geliyorsun buraya bakayım, söylesene!...

— Kim? Ben mi?... Ben kaloriferleri tamire geldim, beyim...

TRENDE

Kompartımanda yeni evli oldukları her hallerinden belli bir çift, herkesin dikkatini çekiyordu. Karşılarında baygın gözlerle kendilerini seyreden yaşlı bir hanım bir aralık eğildi, yanında oturan kocasının kulağına fısıldadı:

— Bak adama... Aralıksız öpüyor kızı... Sen neden öpmüyorsun?

Adam bir an başını gazetesinden kaldırıp karşısındakilere baktı, sonra karısına döndü:

— Seninki de lâf mı yani? Kadını tanımıyorum ki ayol!...

— Maşallah, kocanızın kalbi 20 yaşındaki bir delikanlıdan farksız...

Beyni zonkluyordu âdeta... Güçlükle doğrulup oturdu. "Acaba kaç saat baygın kaldım?"

Etraf bomboştu. Butch, diğer matrayı ve altını almış, devesine binip gitmişti.

Scotty, sendeleyerek ayağa kalktı. Ağzı iyice kurumuştu.

Deveyi okşayarak, "Keşke sen de gitseydin, Percy," diye bağırdı.

BOĞUCU KUM FIRTINASI

Scotty, eğeri takarak hayvanın sırtına atladı.

Güneş, uçuk mavi bir semada parlıyordu. Deveyle binicisi, bomboş çölde sendeliyerek ilerlerken boğucu sıcak da iyice arttı. Scotty, vücudunun bütün suyunun ter halinde çıktığını hissediyordu. Vücudunun ve zerresi, "Su... Su..." diye inliyordu âdeta...

Genç adam, çantasından aldığı bir gömleği, şapkasının üzerine geçirmişti. Böylece güneşten biraz korunmuş oluyordu. Ama susuzluktan berbat haldeydi. Kuzeye doğru ilerlemeğe çalışıyordu.

Genç adam sayıklamağa başladı. Kendi kendine konuşuyor, kısık bir sesle şarkı söylüyordu. Öğleye doğru devenin sırtında cansız bir yığın gibi yatıyordu.

Percy de kendinden geçmek üzereydi. Scotty'nin dizginleri çekmediğini farkedince, iç güdüsüne uyarak kuzey batıya doğru ilerlemeğe başladı.

Artık güneş gözükmüyordu. Zira müthiş bir kum fırtınası başlamıştı. Deve başını eğerek, sendeleye sendeleye yoluna devam etti. Biraz hızlanmış gibiydi.

Yüzüne kum taneleri şiddetle çarpan Scotty de yarı baygın halde gömleğini başına sardı. Sonra tekrar kendinden geçti.

Deve, kum fırtınasından kör olmak üzereydi. Neredeyse boğulacaktı hayvan. Buna rağmen yoluna devam ediyordu... Sanki o biçimsiz kafasının içinde bir pusula vardı. Doğru bir yol üzerinde ilerliyordu... Birdenbire daha da hızlandı... Scotty'i yere yuvarlanmaktan ancak bir mucize korumaktaydı.

Deve birkaç saat sonra, kum fırtınasının en şiddetli anında Moorana vahasına erişerek, kendini yere attı. Büyük bir heyecanla su içmeğe başladı.

Scotty ise eğerden sığ suya yuvarlanmıştı. Yine rüya görüyordu galiba Bu da bir serap mıydı? Suda boğuluyorduo... Suda!... Genç adam bir hayvan gibi suyu içmeğe başladı. Fakat... hakikiydi bu... Hakiki!... Yeniden hayat bulmuştu, Scotty... Fırtınaya aldırmayarak, suyun içinde,... bu hayat veren sıvının içinde yuvarlandı. Sonra da kumlardan korunmak için devesine sokularak yattı.

Fırtına geçtikten sonra, Scotty ağır ağır ayağa kalktı. Büyük bir sevinçle Moorana vahasına bakarak, devenin başını okşadı.

— "Aferin sana Percy. Senin gibi bir dost kolay kolay bulunmaz."

Matrayı doldurdu. "Acaba Butch yolunu bulabildi mi?" Düşünceli düşünceli, elindeki matraya baktı. "Percy, bu suyu Butch'un götürdüğü altın dolu çantayla değişmem. Ne dersin?"

5 YOLCU

— 14 —

Franklyn, kâğıt bıçağını alarak bir zarf daha açtı. Kendisini, şu son bir kaç gün olduğu gibi, korkunç hayâllere kaptırmamalıydı.

Birdenbire bir şey koltuğun bacağından hızla tırmanarak, koluna, oradan omuzuna atladı. Bir sincap kadar çevikti. Yine bir sincap gibi hızla atıldı ve beş, dişini Franklyn'nin gırtlağına geçirdi.

Bu, bir sincap olamazdı. Kömürleşmiş, kapkara, iğrenç bir şeydi bu. Dişleri de diş tırnaktı.

Franklyn, haykırmağa çalıştı ama sesi çıkmadı. Koltuktan fırladı. El, gırtlağını sıkıyor, sıkıyordu. Adamın gözlerinin önünde kırmızı benekler uçuşmağa başlamıştı. Masaya çarptı. Sonra kendisini topladı. Ellerini boynuna attı. Bu ölmüş olan fakat yine de yaşayan şeyle mücadeleye çalıştı.

Franklyn, tırnaklarını ümitsizlikle ele geçirdi. O çelik gibi tırnaklarla mücadele etti. Adama delice bir kuvvet gelmişti. Parmaklarının gevşediğini hissetti. Eli yakaladığı gibi karşıya, yazı masasına fırlattı.

El, bir böcek gibi masanın kenarına doğru koştu. Fakat Franklyn, kâğıt bıaçğını yakalamıştı. Bunu olanca gücüyle ele sapladı. El, bir an kıpırdandı. Franklyn, bıçağı çektiği zaman bunun ucunda kan vardı.

El gevşemişti. Franklyn, masanın köşesinde duran zarf kâğıt dolu kutuyu çabucak boşalttı. Eli bıçakla kutunun içine itti. Kapağı kapayarak, bütün ağırlıyla bunun üzerine abandı. Soluk soluğa kalmıştı. Nefes almağa, makûl ve mantıklı bir eşkilde düşünmeğe çalışıyordu.

Sol tarafta ağır bir vazo vardı. Bunu alıp kapağın üstüne koydu. Sonra da kutuyu paket ederek, sağlam bir sicimle sıkıca bağladı.

O sabah işe giderken, Blackfriars köprüsüne saptı. Parmaklığa dayanarak aşağıya, sulara baktı. Etrafta kimsenin olmadığına iyice kanaat getirdikten sonra kutuyu aşağıya bırakıverdi. Bunun suyun yüzüne çarptığını, sonra da dibe indiğini gördü. Şimdi suyun yüzünde sadece halkalar vardı.

Franklyn, neşeli bir tavırla yoluna devam etti.

★

Resim galerisi yeni ve gayet aydınlıktı. Galerinin sahibi her tabloyu ayrı ayrı aydınlatmağa gayret etmişti. Franklyn, istihkarla, «Bunu yapmasaydı,» diye düşündü. «Işıklar, ressamın ne kadar beceriksiz olduğunu ortaya koyuyor.»

Bu düşüncelerini açıkça da söyledi. Hem de müstehzi bir tavırla ve yüksek sesle. Hayranları yavaş yavaş etrafına toplanmağa başladılar. Franklyn, eskisi gibi büyük bir cerbezeyle konuşuyordu. Etrafındakiler nüktelerine gülüyorlar, bu kahkahalar da onun içini ısıtıyordu.

Geride duran galeri sahibi bu sözlere aldırmazmış gibi bir tavır takınmağa çalışıyordu. Başka yapabileceği şey yoktu. Franklyn Marsh'ı kızdırmağa gelmezdi. Fakat Franklyn, Marsh, istediğini kızdırabilirdi.

Franklyn, son olarak şunları söyledi. «Katalogda, ressamın insanın atom dünyasında duyduğu endişeyi canlandırdığından bahsediliyor. Ressamın endişelenmekte hakkı var. Zira zavallı resim yapmasını bilmiyor.»

Evet, Franklyn böylece galeride güzel bir akşam geçirmiş oldu. Son günleri, o dertleri unutmuştu. Her şey yolundaydı artık. Su bir kaç günü, kırlar arasında bir köşkte geçirecekti. Bir galeri sahibi dâvet etmişti kendisini. Bir sergi hazırlamadan önce Franklyn'nin fikrini almak istiyordu. Vaziyet değişmişti artık. Franklyn, eskisine nazaran daha da kuvvetliydi şimdi. Onun fikrini almadan kimse bir şey yapamıyordu.

Franklyn, arabasına atlayarak hıla Londra'dan ayrıldı. Yolun sonunda kendisini nefis bir içki ve son derece de hürmetkâr bir ev sahibi bekliyordu.

Kendisini kırlara götürecek olan yola saparken, farları bir levhayı aydınlattı.

DİKKAT!... YOL TAMİR EDİLMEKTEDİR...

Franklyn, yavaşlamak lüzumunu görmedi bile. Yolda başka araba yoktu. Aklı başında, arabası da emrindeydi.

Yağmur yağmıyordu ama, birdenbire önündeki cama iri damlalar çarpmış gibi bir ses duyuldu. Belki de bir kuş cama çarparak ölmüş veya arabanın önünden ıslak yapraklar uçuşmuştu.

İkisi de değildi. Yanık, ıs-

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

lak bir eldi bu.

Franklyn, haykırdı. El, ona doğru koşmağa başladı. Adam, arabanın şiddetle yana kaydığını hissederek, direksiyona asıldı. Ama nafile. Bir şey evvelâ tekerleklere yapışır gibi oldu, sonra da lâstiklerin altında kaydı. Araba yan yatarken, Franklyn de camda yürüyen eli kovmak ister gibi tek kolunu kaldırdı.

Sonra otomobil yuvarlanmağa başladı. Araba takla attı, attı. Sonra müthiş bir gürültüyle sarsılarak durdu.

Franklyn, bir müddet olduğu yerde baygın yattı. Sonra yavaş yavaş kendine geldi. Kulaklarında kendi sesi vardı. İçin için küfredip duruyordu. Sonra buna başka sesler de karıştı. Konuşmalar. Israrlı bir uğultu. Franklyn, neden neden sonra bu nunbir can kurtaran arabası olduğunu anlayabildi. Müthiş bir istırap aklım iyice başına getirmişti. Azap, ateşten dalgalar halinde bütün vücudunu sarıyordu.

Ayıktı. Sesleri duyuyor, kendisini usulca kaldırdıklarını hissediyordu. Fakat hâlâ bir şey göremiyordu.

Yanında birinin usulca «Çok mu ağır?» diye sorduğunu duydu.

— «Yaşayacak...» Cevap veren adamın böyle hâdiselere çok şahit olduğu belliydi. Her hâlde can kurtarandaki hademelerden biriydi.

Sonra, biri «Fakat ömrünün sonuna kadar kör kalacak,» dedi. «Zavallı.»

Hademe, hemen hemen neşeli denilecek bir sesle atıldı. «Daha da fena olabilirdi. Yine de şansı varmış. Bu gün körler bir hayli iş yapabiliyorlar.»

Sonra bir ses bütün bu konuşmaları bastırdı. Bu sesi Franklyn Marsh tanıyamadı. Biri acı acı bağırıyordu. Kendisiydi bu.

DOKUZ

Franklyn, Marsh, «Kör...» diye fısıldadı. «Kör...»

Kompartımandaki yolcuları görmüyormuş gibi bir hali vardı. Dr. Schreck'e bakıyordu. Ama belki onu da görmüyordu.

Sonra hidetle başını sallayarak diğerlerine bir göz attı. Amerikalı Tim Carroll rahat bi rnefes aldı. Biraz elvvel adamın sabit bakışlarında insanı korkutan bir şey vardı. Doktor olan Tim Carroll da böyle şeylerle çok karşılaşmıştı. Yüzlerinde böyle ifadeler olan erkek ve kadınların normal hayatla alâkalarının kesilmiş olduğunu iiy bilirdi.

— «Çok güzel bir hikâye.» Franklyn, dudağını yalayarak, alaylı bir tavır takınmağa çalıştı. «Teşekkür ederim.»

Tekrar gazetesini kaldır-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Sonra otomobil yuvarlanmağa başladı. Araba takla attıktan sonra müthiş bir gürültüyle durdu.

mağa çalıştı ama parmakları gevşemişti.

Dr. Schreck, mırıldandı. «Hikâyenin tamamı bu değil.»

Franklyn, irkildi. Schreck, ağır ağır beşinci iskanbili çevirdi.

Kâğıtta Ezrail vardı.

Jim Dawson, «Demek hepimiz için de vaziyet aynı?...» dedi

Tim Carroll, yolcuların, gergin çehrelerine teker teker baktı. «Ne demek istiyorsunuz?»

— «Her seferinde istikbalimizi nasıl değiştirebileceğimiz soruldu. Ve her seferini de aynı cevap çıktı. Ölüm!»

Riff Railey, homurdandı. «Kötü bir kelime.» Genç müzisyenin o eski neşesi kalmamıştı.

Tim Carroll, «Bu İngiliz trenlerinde de insan çok acaip tiplerle karşılaşıyor,» diye düşündü. Avrupa'da alâka çekecek şeyler görmüştü. Fakat kendisine İngilizlerin gayet soğuk olduklarını ve trenlerde kimseyle konuşmadıklarını söylemişlerdi. Halbuki şimdi...

Belki de kabahat İngilizlerde değildi. Her şeye bu acaip, hattâ korkunç isimli Dr. Schreck sebep olmuştu.

Her ne hâl ise. Schreck, kendisine bir şey yapamıyacaktı. İpnotizmanın ne olduğunu biliyor, bazı hastaların bununla iyileştirilebileceğini kabul ediyordu. Fakat ihtiyar Schreck'in kendisini ipnotizma etmesine göz yumacak değildi. Hoş ipnotize edilse bile, Schreck, hayatında öyle karışık bir şey bulamıyacaktı. Tim Carroll, güzel günler geçirmişti. Bundan sonra da öyle olacaktı. Bradley'e gidecek, sonra da Londra'da iki haftalık bir kursa iştirak edecekti. Bu biter bitmez de Nicole'i tekrar görmek için Fransa'ya dönecekti. Genç kıza, evlenme teklif etmek niyetindeydi. Nicole'un «Evet,» diyeceğini biliyordu.

Dr. Schreck, kamburunu çıkarmış, ona bakıyor ve bekliyordu. Tim, dalgın dalgın, «Adamın sol elinde romatizma var,» diye düşündü. «Sonra astımlı. Dişleri kendinin ama

OGAN Dergisi Hakkında

Karaoğlan yayınlarından olan OGAN dergisinin resimleri Avrupa'dan geliyor, biz de burada Türkçe yazılarını yazarak yayınlıyorduk. Fakat resimleri bize gönderen Ajans'ın henüz öğrenemediğimiz bir sebep yüzünden, resimli romanları yollamaması üzerine OGAN dergisinin neşriyatını durdurmağa mecbur olduk. İlerde yeniden yayınlamak ümidiyle sevgili OGAN okuyucularından özür dileriz.

çok bakımsız. Omuzuna bakılırsa saçları da kepekli.»

Bir insanı bu şekilde tarttığınız takdirde artık ondan korkmazdınız. Hattâ yaşlılığın getirdiği bir takım dertleri olduğunu anlayınca kendisine acırdınız bile. İnsanlar yaşlanınca bazı şeyleri tutturuyorlardı.

Tim, müsamahayla, «Bakalım iskambiller benim için ne diyecek?» diye gülümsedi.

— «Bilmek istediğinizden emin imisiniz?»

— «İskambilleri karıştırın.»

Hepsi de Schreck'e bakıyorlardı. Diğer yolcuların, Tim Carroll'un da kendilerine olduğu gibi korkunç şeylerle karşılaşmasını istedikleri belliydi.

İskambiller sırayla dizildi.

Evvelâ güzel bir kız çıktı. İmparatoriçe.

Sonra... münzevi. Tek bir erkek.

Yıldız kâğıdında, iki ibrikten bir sıvı döken bir kızın resmi vardı. Bu sıvı kan gibi duruyordu.

Dördüncü kâğıt ise, ilk üç iskambille taban tabana zıttı. Bu romantik kâğıtta 'Sevgililer' vardı. Aşk ilâhının okuyla nişan aldığı ilk genç.

Tim, güldü. Bu zararsızdı. Hattâ iskambillere önem veren biri bunu hayra yorabilirdi. Tim Carroll aşk ilâhına ve iki sevgiliye baktı.

Şimdi kendisiyle Nicole'u görüyordu. Rahat bir tavır takınarak, hayâl kurmağa başladı. Nicole'e gidecek ve ona evlenme teklif edecekti.

Fakat ne o? Vaziyet değişmiş, istikbâl hakkındaki vuzuhsuz plânları katileşmişti... Nicole'la evlenmişlerdi. Artık Amerika'ya dönüyorlardı.

O N

Spor araba ormanların arasından hızbla geçerek Pemberton kasabasına doğru ilerliyordu. Manzara nefisti. İleride gümüş gibi parlayan nehir. Sonbaharın yapraklarını kızıla boyadığı ağaçlar.

Nicole, bağırdı. «Ne kadar güzel!»

Genç kadının yeni vatanını, kocasının memleketini beğendiği belliydi. Tim Carroll, Nicole'un Fransa'dan ayrılırken bir hayli endişelenmiş olduğunu biliyordu. Nicole, yeni memleketine uyamıyacağından korkmuştu. Fakat artık endişeleri geçmişti.

Pemberton kasabasına girerlerken, Tim arabayı iyice ağırlaştırdı. Herkesin karısını görmesini istiyordu. «Annemle Babam da sağ olsalardı...» diye düşündü. «Kimbilir ne kadar sevinirlerdi?...»

Pemberton'luların Nicole'u çok seveceklerinden emindi. Tim Carroll. Onun güzelliği, utangaçlığı, İngilizceyi Fransız aksanıyla konuşması hoşlarına gidecekti.

Tim arabayı sâkin bir sokakta durdurdu. Nicole, merakla ona döndü.

Tim, «Geldik,» dedi.

Genç kadın, heyecanla dönerek eve baktı. «Ah... Ne kadar hoş...»

Tim, karısına gülümsedi. «Pemberton'a hoş geldin.»

Nicole, siyah gözlerini ona dikerek, tebessüm etti. «Buradakilerin benden hoşlanacaklarını umarım.»

(Devamı 32. sayfada)

SARI BÜYÜ
RESİMLİ TARİHİ
TÜRK ROMANI
Hazırlayanlar:
SUAT YALAZ
APTULLAH TURHAN

Karaoğlan'ın Maceraları'nın her hakkı R.R.A. (Resimli Roman Ajansı) nındır. İktibas ve kopya edilemez.
Ankara Caddesi, Güncer Han 45/19-20 — ISTANBUL

Karaoğlan'ın bu macerasında emeği geçen sanatçılar:
SUAT YALAZ, APTULLAH TURAN, NEZİH DÜNDAR

Bangalor Raca'sından bir betik alan Karaoğlan, sıcak bir yaz günü Uygur ellerinin serin yaylalarını bırakarak güneye doğru uzun bir yolculuğa çıkmıştı. Bangalor'a yaklaştıkça bastıran dayanılmaz sıcağa Karaoğlan ve sevgili atı Yağmur, sulara gire çıka, eyleşip oynaşarak karşı koymağa çalışıyorlardı...
3

Hindistan'ın hemen her yöresinde rastlanan tembel akışlı çaylardan Yağmur'u çekip çıkaramıyan Karaoğlan, acı bir çığlıkla irkildi...
AHHH! İMDAAAT!.. BİR YİĞİT YOK MU BENİ KURTARACAK?...
YİĞİDİM KURTAR BENİ!.. GELİYORLAR! GELİYORLAR!
Çekik gözlerinden ve giysilerinden Çinli olduğu belli olan adam çılgınlar gibi koştu ve dikenli çalılıklara aldırmadan kendini çayın kıyısına attı...
KESECEKLER YİĞİDİM... PE--- ŞİMDELER.... YALVARIRIM....

Çinlinin sözlerinden pek bir şey anlıyamıyan Karaoğlan atından indi...
AMAN DİLEYEN BU YOKSULA KİM NE EDER? HELE BİR YANINA VARAYIM.
ÜÇ GÜNDÜR DAĞ DEMEDİLER BAYIR DEMEDİLER. TABANLARIM ÇATLIYACAK.... ARTIK....KAÇAMIYACAĞIM... PEŞİMDELER...
ONURLU BİR İNSAN GİBİ GİTMEK İSTİYORUM, BUDA'NIN MUTLU BAHÇESİNE... İSTEDİKLERİNİ YAPMIYACAĞIM ONLARIN...
AH!
Karaoğlan'ın ayakları dibine çökmüş yoksul Çinli, konuşmasına daha fazla devam edemedi. Ağzını açtı, kısa bir feryat kopardı ve hemen oraya düşerek katıldı kaldı...

Sert çekilen yaydan vınlıyarak çıkıp gelen bir ok, tam hedefini bulmuş, adamın sırtına saplanmıştı.
TAMAM ARKADAŞLAR !.. KVAN-HO BİR DAHA GEVEZELİK EDEMİYECEK !..
Birden ortalıkta uğru kılıklı üç Çinli belirivermiş...
OOO... DURUN !.. BİR KONUĞUMUZ VAR ARKADAŞLAR. ONU GELENEKLERİMİZE UYGUN BİR ŞEKİLDE AĞIRLIYALIM...
KONUKSEVERLİĞİMİZİ GÖSTERELİM ŞU BIYIĞI YOLUK YABANCIYA !..
GELİN BAKALIM SARI KÖPEKLER, GELİN. ANALARINIZDAN SÖMÜRDÜĞÜNÜZ SÜTÜN HER DAMLASINI O GÜZELİM BIYIKLARINIZDAN GETİRECEĞİM !
DELİKANLI DA KVAN-HO GİBİ GEVEZELİKTEN HOŞLANIYOR GALİBA...

AHH!
O KILIÇ SENİN NARİN ELİNE HİÇ YAKIŞMIYORDU...
Karaoğlan, etrafını çeviren üç uğrunun arasına kurt başlı kılıcını çekmeden, tekme tokat daldı...
PİS KANINLA BU SICAKTA LEŞ GİBİ KOKACAK KILICIM OLACAĞINA, ŞU ÇAYDA YIKANACAK İKİ ELİM OLSUN, SANA YETER!
AMAN!

Bu arada üçüncü Çinli de sinsice Karaoğlan'ın arkasından yaklaşmağa çalışıyordu...
8
CANINI TAMUYA YOLLAMAMA AZ KALDI TÜYSÜZ DELİKANLI. BU NE?.. BU PATIRTI NEDİR BÖYLE?..
Karaoğlan'ın biricik yoldaşı Yağmur, bu arada tehlikeyi sezmiş ve yerinde duramıyarak eşinmeye başlamıştı.
Bir anda durduğu yerden yıldırım gibi kopup gelen akıllı hayvan, öldürücü çifteleriyle kalleş Çinli'yi hamur gibi yaydı bıraktı...
OFF!..

Pestil gibi ezilen ve topraklara gömülen üç Çinli, tek çarenin kaçmak olduğunu çok geç anlamışlardı...
KAÇALIM ARKADAŞLAR KOŞUN !
ATI DA KENDİSİ DE ALBIZIN TA KENDİSİ.
BU HERİF ALBIZIN OĞLU OLSA GEREK!
BU YOKSUL DA ONURLU BİR İNSAN GİBİ BUDA SINA KAVUŞUR MU KAVUŞMAZ MI... TANRILAR BİLİR...

Karaoğlan, bu olayı fazlaca önemsemeden yoluna devam etti. Günler, günleri kovaladı ve sonunda güney Hindistan'ın kalabalık şarı Bangalor gözüktü...
İŞTE BANGALOR!.. TÜM HALKI VE KUTSAL İNEKLERİYLE TAM HİNDİSTAN. RACA'NIN SARAYI ŞARIN ORTASINDA OLMALI...
Karaoğlan, Bangalor'un gürültülü ve kalabalık çarşısından bakına bakına geçerek ilerledi...
SARAY BU OLMALI... RACA'NIN BETİKTE YAZDIĞI GİBİ KİMSEYE SEZDİRMEDEN ORAYA GİRMENİN YOLUNU ARAMALIYIM.
Bu sırada Raca da Karaoğlan'ı görmüş ve balkona çıkmasiyle girmesi bir olmuştu.
HEY, ŞİŞKO! BAKSANA. HER HALİNDEN BURANIN İNEKLERİNİN ÇOK YAĞLI VE LEZZETLİ OLDUĞU ANLAŞILIYOR

NEEE ?.. KUTSAL İLAH-LARIMIZLA MI YOKSA BİZİMLE Mİ EĞLEŞİRSİN SEN, TÜYÜ BOZUK ?..
O DEDİĞİN SENİN ŞU İLAH EFENDİNİN KUY-RUĞU OLMASIN. SANIRIM SEN DE KENDİNİ İLAH YE-RİNE KOYUP BU GÖBEKLE ONLAR-LA YARIŞA ÇIK-TIN, HA, HA, HA!..
BRE TANRIDAN KORKMAZ DOMU-ZUN DÖLÜ. KUT-SAL VARLIKLARI-MIZA DİL UZATMAK HA ...
SEN DE KUYRUK MU SALLI-YACAKSIN, HA, HA, HA!..
Sarayın muhafızların-dan olduğu anlaşılan göbekli adam kamçısı-nı kaldırdı ve savurdu.
GÖBEĞİNİ DEĞİL KAMÇINI SALLA! DAHA HIZLI!..

HEY, ÇERİLER KOŞUN !.. YAKALAYIN ŞU KÖPEĞİ!
ANLAŞILDI. SENİNLE ANLAŞAMIYACAĞIZ ŞİŞKO. BELKİ YENİ GELENLERLE AHBAP OLURUM.
Bu sırada Raca olanları görüyor ve için için gülüyordu...
Az sonra yetişen saray muhafızlarından biri bacaklarından yakalamıştı, Karaoğlan'ı...
TAMAM. İSTEDİĞİM OLDU. SARAYA GÖTÜRÜRLER AR BENİ...

Gerçekten de az sonra Karaoğlan'ı yaka paça tutup Bangalor sarayının karanlık ve rutubetli zindan-larından birine atmış-lardı...
TİMUÇİN HANIN ZİYA-RETİNE GEL-DİĞİ GÜN-DENBERİ RA-CA İLE GÖ-RÜŞME-MİŞTİK...
BİR SES VAR MERDİVENDE. BU GELEN RACA OLMALI...
İhtiyar zindancı karşı-sında Bangalor Racası-nı görünce çok şaşırdı.
RACA HAZRET-LERİ!..
ŞU SOYSU-ZU GÖRMEK İSTİYORUM. KAPIYI AÇ BANA!..

AMA RACAM BU HERİF AZILININ BİRİ.......
DEDİĞİMİ YAP VE SEN DÖŞEĞİNİN BAŞINA DÖN. ONUN HAKKINDAN GELMEYİ BAŞARIRIM BEN, HAYDİ !..

SANIRIM RACA ÇOK GÜÇ DURUMDA... YOKSA BU TÜRLÜ DÜZENLER......

Zindancıbaşını savan Raca yıllardan sonra Karaoğlan'la tekrar yüzyüze gelmişti...
KARAOĞLAN, BENİ AFFET. BU ACAYİP BİR "HOŞGELDİN" OLACAK...

SARI BÜYÜ DEDİKLERİ UYUŞTURUCU MADDE ALIMI SATIMI YAPAN UĞRULARLA DOLDU ÜLKEM. HALKIM PERİŞAN OLMAK ÜZERE. ENGEL OLAMIYORUM ONLARA, HER YERDE ADAMLARI VAR. YALNIZ REİSLERİNİN ÇİNDE OLDUĞUNU ÖĞRENEBİLDİM.
YARDIMINI ESİRGEMEYECEĞİNDEN EMİNİM KARAOĞLAN. SANA KILICINI GETİRDİM. SARAYIN ARKA TARAFINA ÇIKAN KAPILAR DA AÇIKTIR. DOĞRUCA MADRAS LİMANINA İN VE ÇİN'E HAREKET ET...
PEKİ, ZİNDANCI HER ŞEYİ ANLAMAZ MI?..
DÖŞEĞİNİN BAŞINA EN İYİ ŞARAPLARIMDAN BİR TESTİSİNİ KOYDUM, ORADAN AYRILAMAZ...
OOOHH!.. HAYATIMDA BÖYLE GÜZEL ŞARAP İÇMEMİŞTİM. KİM GETİRDİ ACABA?..
BELLİ HALİNDEN. DAHA ŞİMDİDEN BAŞLAMIŞ AÇIK SAÇIK DÜŞLER GÖRMEĞE...

Raca, Karaoğ-lan'ın yanından ayrıldı. Delikanlı da zindancı-nın iyice sızmasını bekleme-ğe başladı...
TAMAM. ARTIK KİMSE KALDIRAMAZ ONU YERİN-DEN. ŞİMDİ USULCA HAREKETE GEÇMELİ-YİM.
Karaoğlan, açık kapılardan birer birer geçerek loş koridorlarda ilerlemeğe başladı...
BU GEÇ-TİĞİM SON KAPI OLACAK. ARTIK KUR-TULUYO-RUM.
Karaoğlan, az sonra bir kapağı kaldırınca sarayın kullanılmıyan bir bahçesine çıktı...

Ertesi günün sabahı Karaoğlan'ın kaçtığı anlaşılmış ve bütün saray birbirine girmişti...
Bu sırada Karaoğlan da Madras limanına ulaşmış ve kalabalığın arasına karışmıştı...
Rıhtımda büyük bir ticaret gemisi Çin'e hareket etmek üzere son hazırlıklarını tamamlamış halatlarını çözüyordu...

Karaoğlan Madras limanından Çin'e kalkacak tek ticaret gemisine kendini atmıştı...
YOLCULUK NE KADAR SÜRECEK BAKALIM? GEMİDE DE SOYLU SOYSUZ HER TÜRLÜ İNSAN VAR...
ŞU ÜÇ KORSAN BOZUNTUSU DA BENİ KOLLUYORLAR SANIRIM
Gerçekten de gözü kara bir kaç kişi teknenin gölgeli bir köşesinde toplanmış, fısıldaşıyorlardı...
ARADIĞIMIZ OĞLAN BU OLMALI... YALNIZ DİKKATLİ OLUN KUŞKULANDIRMAYALIM... ÇİN'E YAKLAŞINCA GEREKENİ YAPARIZ!..

Akşam karanlığı Bengal körfezinin dalgalı sularına inerken tekne, Karaoğlan ve garip yolcularını her an Çin'e doğru biraz daha yaklaştırıyordu ...

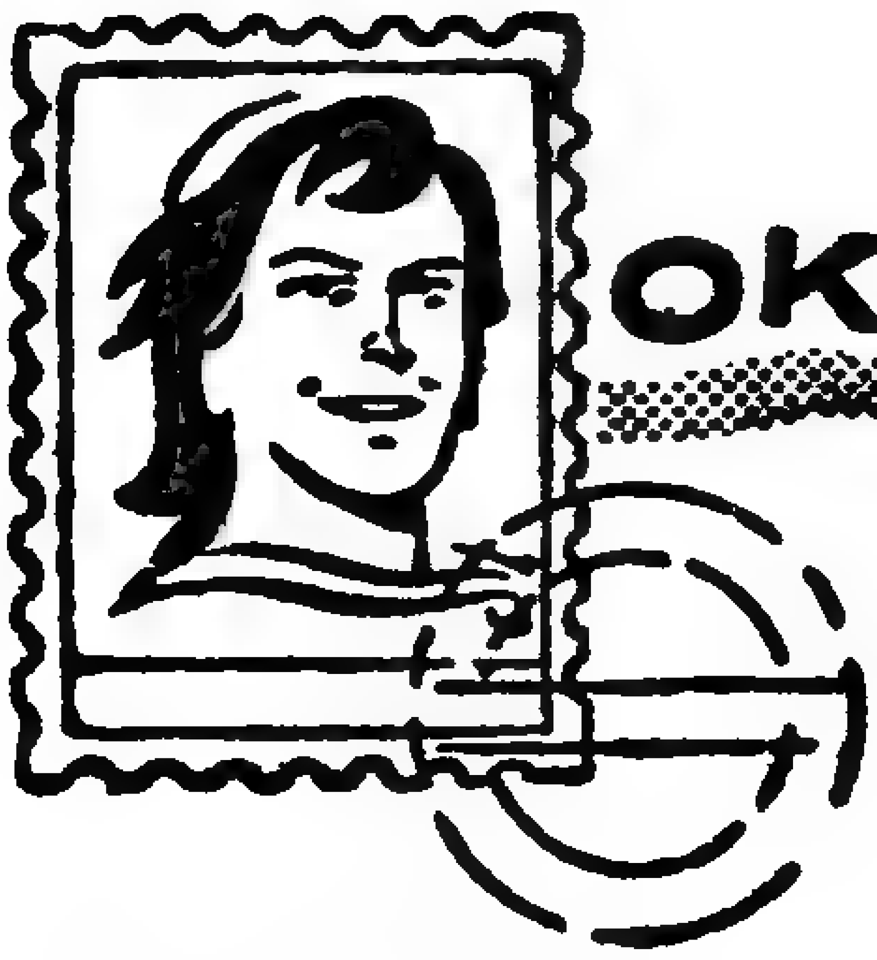

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

● **TANER BERKİT — Kartal, İSTANBUL**

"Sizi sık sık mektup ile rahatsız ettiysem özür dilerim. Bu da benim sizi ve Karaoğlan mecmuasını sevmemden ötürüdür. Bu sorularımı dergide bekliyorum:

1 — Karaoğlan'ı her memlekete, Bağdat'a, Arabistana, Bizansa götürüyorsunuz, oralarda bizi heyecandan heyecana sürükliyen maceralar yaratıyorsunuz. Şu Karaoğlan'ı bir defa da Çine götürüp orada Çinlilerle yaptığı bir macerasını çizemez misiniz?

2 — Karaoğlanın ikinci filminde "Karaoğlan"ın rol arkadaşları kimlerdir?

3 — Kurt Başlı Sancak, kitap olarak yayınlanacak mı, ne zaman?

4 — Karaoğlan'ın kartpostal resmi ilâve olarak bir sayıya mahsus olarak verilemez mi?

5 — Karaoğlan'ın önü açık elbisesi yerine önü kapalı beyaz elbisesini giydirseniz daha çok yakışmaz mı? Ben ve sınıftaki arkadaşlar hep bu kanaatteler.

6 — Suat Yalaz'la resimli roman hakkında konuşmak mümkün müdür?"

Cevabımız :

1 — Karaoğlanın Çinde geçen maceraları oldu ve yayınlandı. Eğer koleksiyonunuz varsa ve bir göz gezdirirseniz bize hak vereceksiniz. İlerde bu arzunuzu gözönünde tutacağız.

2 — Bir iki sayı önce ikinci Karaoğlan filmi olan "Baybora'nın Oğlu" hakkında bilgi verdik ve oynayan artistleri açıkladık. Herhalde okumuş ve öğrenmissinizdir.

3 — "Kurt Başlı Sancak" kitap halinde yayınlanacak.

4 — Dergi içinde kartpostal vermenin, kaybolması, içinden düşmesi gibi mahzurları var.

5 — Karaoğlan gibi hayatı binbir macera içinde geçen bir kahramana kış - yaz demeden daima beyaz giydirmek doğru olur mu? Yerine, zamanına, mevsimine göre elbise giymesi herhalde daha uygun düşer... Ressam arkadaşlar da böyle makûl bir düşünce ile hareket ediyorlar.

6 — Suat Yalaz İznik'te film çeviriyor. Bugünlerde başı çok sıkışık. Biz bile kendisini pek az görebiliyoruz. Bazan geceleri gelip resim çiziyor, sabaha karşı da gidiyor, az bir uykudan sonra, film çevirmeğe çıkıyor. Kendisiyle resimli roman hakkında görüşmeniz tabii ki mümkün ama bugünlerde sanmıyoruz. Bir aya kadar ikinci filmini tamamlıyacağını ümit ediyoruz. Ondan sonra herhangi bir gün, dergimizin kapağının içinde yazılı numaraya telefon eder, Suat Yalaz'dan bir randevu alır, kendisiyle görüşürsünüz.

● **KASIM TURAN — MUŞ :**

"Karaoğlan dergisinin şimdiye kadar çıkan bütün sayılarını okudum. Çok beğendiğim Karaoğlan dergisinin bütün kitaplarını toplamış bulunuyorum. Yalnız 2. cilt olan Baybora'nın Oğlu'ndan mahrum bulunuyorum. Bu ciltle Suat Yalaz'ın imzalı fotoğrafını yollamanızı rica ederim."

Baybora'nın Oğlu kalmadı. Başka bir cilt isterseniz gönderelim. Suat Yalaz'ın fotoğrafını en kısa zamanda yollamaya gayret edeceğiz.

● **HİLMİ NERGİZ — ÇİNE :**

"Ben de Karaoğlan'ın bir numaralı okuyucusuyum. Derginizi ilk çıktığı gündenberi heyecanla devam ediyorum. Sizden birkaç isteğim var:

1 — Karaoğlan'ın ilk filmi olan "Altay'dan Gelen Yiğit" filminin, Karaoğlan'ın bir sayfasında foto romanını yayınlar mısınız?

2 — Bir resim yarışması düzenler misiniz?

3 — Karaoğlanın Altay'dan Gelen Yiğit cildini aşağıdaki adresime yollamanızı rica ederim. Beş lirayı damga pulu olarak gönderiyorum.

4 — Eğer mümkünse Karaoğlan'ın ve Suat Yalaz ile Kartal Tibet'in birer imzalı resimlerini, cild ile beraber istiyorum."

Cevabımız :

1 — Daha önce de bu sütunlarda birkaç defa açıklamıştık. Altay'dan Gelen Yiğit'i Karaoğlan'dan ayrı ve foto-roman olarak yayınlayacağız.

2 — Belki ilerde bu arzunuzu yerine getirmeğe çalışacağız.

3 — Altay'dan Gelen Yiğit'in mevcudu kalmadı. Yerine başka bir cildimizi isterseniz, bildirmenizi rica ederiz.

4 — Suat Yalaz'ın resmini yakında yollıyacağız. Kartal Tibet'e de arzunuzu ilettik.

★

Hepinize selâm ve sevgiler...

RED KİT KERVANA HÜCUM

SİZE TEŞEKKÜR EDERİM!.. HAYATIMI KURTARDINIZ!!
BİRŞEY DEĞİL!.. SİLÂHSIZ KİMSELERE TABANCA ÇEKENLERDEN HOŞLANMAM...
GÜLE GÜLE BAYIM!
İSMİM: ANDREW BOSTON... KERVANIN REİSİYİM!
NE EMREDERSİNİZ?
HER ZAMANKİ GİBİ BUZLU LİMONATA!
YANİ İÇKİ İÇMİYORSUNUZ!
ÇOK NADİR!
EVVELKİ KILAVUZ SARHOŞUN BİRİ İDİ!
BUYURUN RED KİT!..

NE... RED KİT Mİ ?.. ŞU MEŞHUR RED KİT Mİ?
SİZİ ALLAH GÖNDERDİ!.. N'OLUR KERVANIN KILAVUZLUĞUNU KABUL EDİN... YALVARIYORUM!
HAYIR OLMAZ!.. BURADA RAHATIM PARAM DA VAR!!
HİÇ OLMAZSA BU AKŞAM KAMPA GELİN... BİR EĞLENCE VERECEĞİZ, N'OLUR GELİN!
PEKİ. MADEM İSTİYORSUNUZ GELİRİM!
OH!.. ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM... BASİT BİR EĞLENCE OLACAK BU!!
BİR LİMONATA DAHA VER SAM, HADİ ÇABUK!
O akşam
4

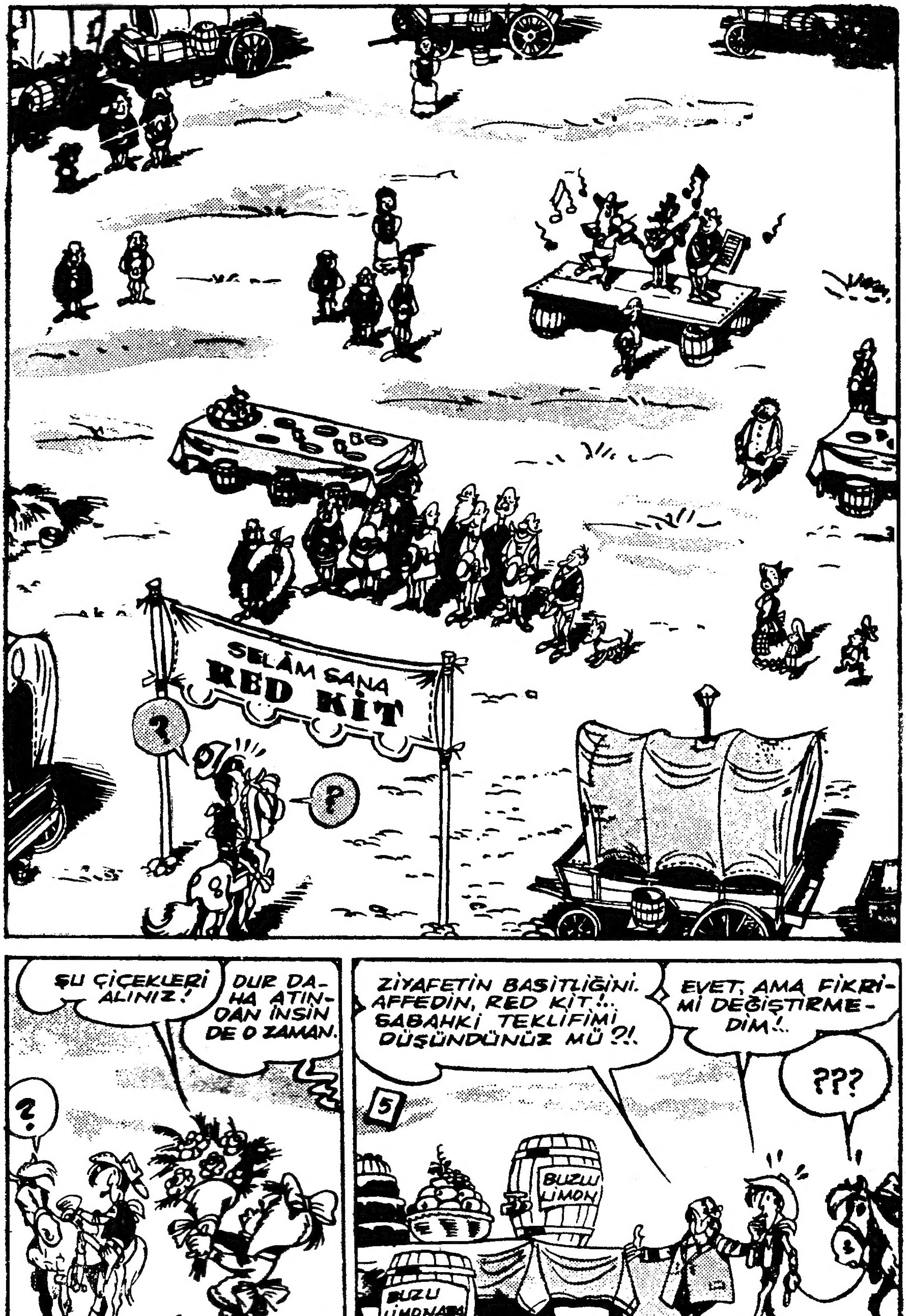
SELÂM SANA RED KİT
?
?
ŞU ÇİÇEKLERİ ALINIZ!
DUR DAHA ATINDAN İNSİN DE O ZAMAN.
?
ZİYAFETİN BASİTLİĞİNİ AFFEDİN, RED KİT!.. SABAHKİ TEKLİFİMİ DÜŞÜNDÜNÜZ MÜ?!.
EVET, AMA FİKRİMİ DEĞİŞTİRMEDİM!..
???
5
BUZLU LİMON
BUZLU LİMONATA

5 YOLCU

(6 ncı sayfadan devam)

— «Hoşlanmaz olurlar mı?»

Nicole, «Demek evimiz burası?» diye mırıldandı.

— «Evet... Gel, bakalım beğenecek misin?»

Nicole'le el ele tutuşarak, büyük bir alt kattan, tavan arasına kadar dolaştılar.

Tekrar birinci kata inerlerken, Tim, karısına, «Acıktın mı?» diye sordu.

Nicole, küçük bir kız gibi, siyah saçlı başını salladı «Evet.. Ama bu gece ben ahçılık da edeceğim. Bana mutfağı ve erzak dolabını gösterirsin...»

Tim atıldı. «Bu gece Amerikan usulü yemek yiyeceğiz. Yâni ben bir kaç konserve kutusu açacağım.»

— «Olmaz. Buna müsaade edemem...»

— «Yarın sen istediğin gibi yemek pişirirsin.»

Tim, pencereden bakmakta olan Nicole'u odada bırakarak, mutfağa gitti. Tembihlerini yerine getirmişlerdi. Dolaplar yiyecek doluydu. Genç adam, bir teneke çorba seçerek, bir de açacak aldı. Bunu kutunun tepesine vurdu. Fakat açacak kayarak, küçük parmağını kesti. Tim bağırarak, açacağı yere attı.

Nicole, kapıda belirdi.

Genç kadın bir şey söylemek üzereydi. Fakat birdenbire donmuş gibi kaldı. Gözlerini Tim'in parmağından akan kana dikmişti. Dudakları aralandı. Temiz bir peçete arayan Tim, «Bayılmasa bari,» diye düşündü. Bir doktor olduğu için kan görenlerin bayılmasına kızardı. Fakat güçlü kuvvetli çok kimsenin kan görünce bayıldığını da gayet iyi biliyordu.

Neşeyle bağırdı. «Bir şeyim yok. Sadece bir çizik. Yarayı şimdi yıkarım.»

Musluğa doğru giderken, Nicole yanına gelerek, elini tuttu.

— «Müsaade et...»

Sonra gülerek, Tim'in kanlı parmağını öptü.

Yemekte bir hayli güldüler. Sofradan kalktıktan sonra da öyle. Fakat yolculuk onları bir hayli yormuştu. Gece erken yattılar. Tim, açık pencereden içeriye dolan hafif sesleri dinleyerek uykuya daldı.

Gece yarısı yerinde dönerken uyandı. Elini uzatarak Nicole'e dokunmak istedi. Fakat karısı yerinde yoktu. Uykulu uykulu, «Ben zaten yalnız yatardım,» diye düşündü. «İleride bir gün evlenecek ve karımı buraya getireceğim... Şimdi evli değilim. «Fakat tekrar uykuya dalarken, yeni evlenmiş olduğunu hatırladı. Nicole, yanındaydı. Yanında olmalydı...» Yanımda olmadığına göre... rüya görüyorum...» diye mırıldandı.

Ertesi sabah uyandığı zaman Nicole yine yanında yatıyordu. Siyah saçları yastığın üzerine yayılmış, koyu kırmızı dudakları mesut bir tebessümle aralanmıştı.

★

Tim, «Bu gün arabayla gezebilirsin,» dedi. «Beni Dr. Lake gelip alacak.»

(Devamı var)

Oğuz Özdeş'in son romanları

★ **ŞAFAK SÖKERKEN**
Kahramanlık romanı, Türkiye Yayınevi, 4 Lira

★ **VATAN BORCU**
Kahramanlık romanı, Türkiye Yayınevi, 5 Lira

★ **TUNA NEHRİ AKMAM DİYOR**
Kahramanlık romanı, Türkiye Yayınevi, 6 Lira

★ **KARTAL BAŞLI KADIRGA**
Kahramanlık romanı, Türkiye Yayınevi, 5 Lira

★ **YAVUZ'UN PENÇESİ**
Kahramanlık romanı, Türkiye Yayınevi, 5 Lira

★ **OĞUZ HAN**
Kahramanlık romanı, Türkiye Yayınevi, 5 Lira

★ **DAĞ BAŞINI DUMAN ALMIŞ**
Kahramanlık romanı, Türkiye Yayınevi, 5 Lira
(And Film tarafından filme alındı)

★ **KARAPENÇE**
Kahramanlık romanı, Türkiye Yayınevi, 5 Lira
(Pesen Film tarafından filme alınıyor)

★ **KARAPENÇE ESTERGON'DA**
Kahramanlık romanı, Türkiye Yayınevi, basılıyor

★ **ÇÖLDE AÇAN ZAMBAK**
Aşk ve his romanı Ak Kitapevi, 5 Lira

★ **AŞK ISTIRAPTIR**
Aşk ve his romanı Ak Kitapevi, 5 Lira
(Erman Film tarafından filme alındı)

Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS
BAYRAM İÇİN SANA ÇUKULATADAN BİR YUMURTA GETİRDİM!
BENDE ALDIM!
BOBİ DE İSTİYOR! FAZLA İŞTAHLANMA BOBİ... BUNLAR HAYVANLARA GÖRE DEĞİL!
BİR DAKKA! HATIRI KALMASIN, ONA DA GETİREYİM!
BU KAYAYI YUMURTA BİÇİMİNE SOKARSAM İŞ TAMAM!
...ÜZERİNE DE BU KURDELA, BİZİM SALAK BOBİ'YE YUTTURURUZ!
İŞTE YUMURTAN! HE-HE-HE!!
GAARÇ!...
SEVGİLİM, KAFAN YUMURTA GİBİ OLMUŞ!
MERHEM
BANA YUMURTADAN BAHSETMENİN SIRASI MI?!

BEŞİKTAŞ ŞAMPİYON : Bu yıl Türkiye Ligi maçları çok çekişmeli geçmesine ve henüz tamamlanmamasına rağmen, Beşiktaş Kulübü, aldığı puanlarla Lig liderliğini muhafaza ederek şampiyonluğu garantilemiştir. Kara Kartalların şampiyonluğunu şimdiden kutlar, bundan sonraki maçlarında da basarılar dileriz. Resimde Beşiktaş.